

ŽILINSKÝ
samosprávny kraj

TVORÍME VLASTNÚ KNIHU 2014

Vyhodnotenie národného kola

Krajská knižnica v Žiline

21. mája 2014

A faint, light gray background sketch of two hands, one slightly behind the other, with fingers spread. The sketch is done in a simple, gestural style with thin lines.

Tohtoročná téma:

KTO MÔŽE, POMÔŽE

ALEBO

V NÚDZI POZNÁŠ

P R I A T E Ľ A

Organizátori 15. ročníka súťaže

Krajská knižnica v Žiline

Książnica Beskidzka Bielsko-

Městská knihovna ve Frýdku-Místku

Pamätáte si na témy minulých kôl?

DOBRODRUŽNÉ CESTY –
K veľkým oblakom
Magalhaesa

MÔJ NAJVÄČŠÍ
POKLAD

AKO som sa nebál

ROZPRÁVKY
pre
bračeka
a sestričku

VESMÍR

PRÍBEHY ŠKOLSKEJ
TAŠKY

PRIATEĽSTVO

RODINA

O ČOM
SNÍVAJÚ
HRAČKY

BÁSNE

EKOLOGICKÉ
PRÍBEHY

ZVIERATKÁ

Aké bolo toto kolo?

- 71 detí – 53 prác
- O čom deti písali?
 - rôzne druhy priateľstva
/spolužiaci, kamaráti, prvé lásky, zvieratá,
priateľstvo s dospelým, vesmírne priateľstvá.../
- Odkiaľ boli najvzdialenejší súťažiaci?
Bratislava, Svit, Tvrdošín

A grayscale photograph of two hands reaching towards each other against a cloudy sky background. The hands are positioned on the left and right sides of the frame, with fingers slightly curled as if about to clasp or support each other. The lighting is soft, highlighting the contours of the hands.

1. kategória

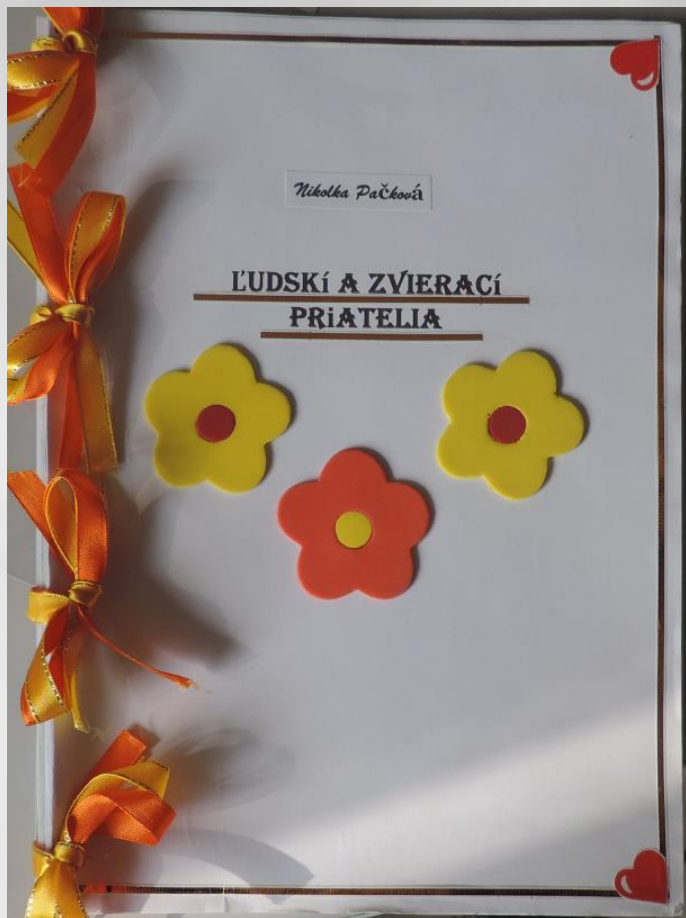
deti do 12 rokov

Postup do medzinárodného kola

NIKOLA PAČKOVÁ

Ľudskí a zvierací priatelia

ZŠ Gaštanová, Žilina

átka. Každý deň chodí do školy
esta cez kukuricu.

načiatko. Chúďatko malo okolo
esno sa mu zarezávala do krku.
Ale nebolo, pretože na dotyk
na poradiť, preto ma zavolala
a hneď som sa za ňou vybrala,
sa stretli, ukázala mi ubolené
aňovať. S veľkou námahou sme
od radosti. Zavolali sme mojim
a našu veľkú radosť súhlasili.
e ho domov. Doniesli sme mu
me mu spravili útulný domček.
ovalo, ale na druhý deň sa už
môcť, aby sa osmelilo a potom

a zotavilo a možno sme mu
ás a každý deň sa obidve s ním
mačička a možno raz od nás
ne len, že sa o ne bude dobre
obné.

Ako sme zachraňovali medvedíka

Jedného dňa, keď som prišla zo školy, mi maminka oznámila, že zajtra pôjdeme do lesa nazbierať huby do polievky. Veľmi sme sa tešili. Ráno, keď sme sa zobudili, sme si všetko nachystali, lebo sme vedeli, že pôjdeme do lesa. Zobrali sme si košík na huby, baterku a pre prípad aj malú lekárničku. Očino nás doviezol k lesu. Keď sme vošli hlbšie do lesa, niečo sme zbadali v krikoch. Bol to malý medvedík, ktorý si práve pochutnával na malinách. Bol smutný, lebo sa mu stratila maminka a on nevedel, kadiaľ sa má vydať. Maminka nás upozornila, aby sme nechytali to medvieďa a aby sme sa poobzerali okolo seba, či niekde nevidíme medvedicu. Bolo by to veľmi nebezpečné. Nikde sme ju nevideli, tak sme zavolali ochranárov zo strediska na ochranu zvierat. Oznámili nám, že už v tom stredisku nemajú voľné miesto. Vraj sa môžeme zastaviť v neďalekej horárni. Spolupracujú s tým ujom horárom. On už má skúsenosti s takýmto prípadmi. Potom nám opísali cestu, kadiaľ sa dostaneme k horárni. Cestou k nej sme zbadali ležiaceho medveďa. Vystrašili sme sa, že je zranený a môže nás napadnúť. Bol však mŕtv. Keď sme dorazili k horárovi, zistili sme, že medvieďatko šlo celú cestu s nami. Rozpovedali sme mu, čo sa stalo a on potom išiel s nami k tomu mŕtvemu medveďovi. Zistil, že to je mama toho mláďatka a pravdepodobne ju zabil pytlák, takže musí informovať políciu. My sme sa spýtali horára, či by sa o to medvieďa nechcel starať. A on nám povedal, že by si ho rád nechal. U neho bude v dobrých rukách. Bude mu musieť nahradiť maminku. Pomazili sme sa s tým drobcom, poďakovali sme sa horárovi a popriali mu všetko dobré.

Odišli sme domov spokojní, že sa nám podarilo zachrániť jedno medvieďe mláďatko. Ozaj, či nás bude poznať, keď ho raz stretneme v lese?

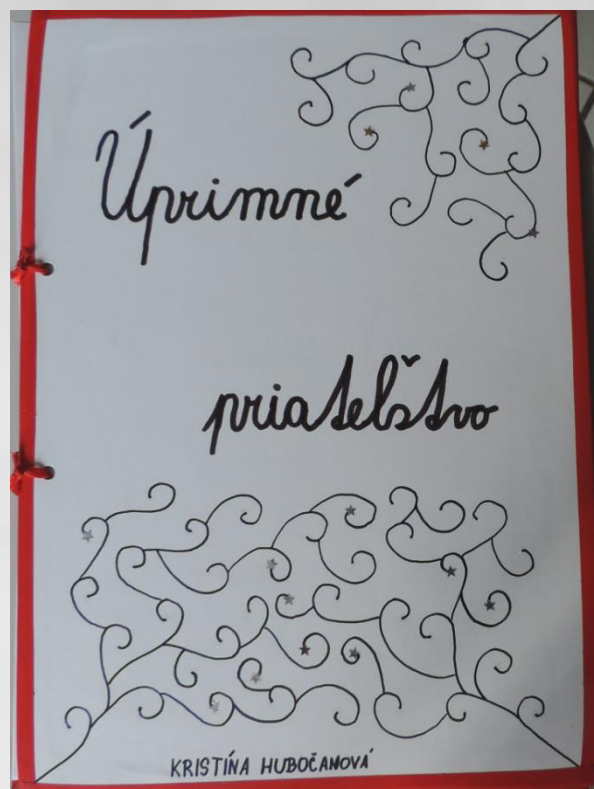

Postup do medzinárodného kola

KRISTÍNA HUBOČANOVÁ

Úprimné priateľstvo

Základná škola Lietavská Lúčka

Sen alebo skutočnosť?

Volám sa Sandra. Chcem sa s vami podeliť o jeden zvláštny sen, ktorý sa tak trochu stal skutočnosťou. Chodím do ôsmej triedy. Učím sa celkom dobre, zaujímajú ma hlavne jazyky, ktoré aj ovládam, konkrétne angličtinu a nemčinu. S anglickým jazykom som sa stretla už v škôlke, nemčinu máme od šiesteho ročníka. Pozerám zahraničné filmy a pokúšam sa čítať aj knihy v cudzích jazykoch. Na dovolenkách sa pokúšam niektoré veci vybavovať sama. Mala by som byť spokojná a šťastná, ale nie som. Nemám totiž žiadnu dobrú kamarátku ani kamaráta. Spoluziacky ma odstrkujú, pretože sa nechválím tým, že rodičia majú peniaze, v škole sa snažím, chcem v živote dosiahnuť všetko svojou usilovnosťou.

Ale aby som neodbočila od témy. Snívalo sa mi o našej škole. Ja som však bola len pozorovateľ v mojom sne. Do triedy prišiel nový žiak Gabriel. Učil sa veľmi dobre, ovládal skoro všetky predmety, až na nešťastné jazyky. Angličtina mu išla ako tak, ale s nemčinou mal veľké problémy. Známkový neboli najlepšie. Keďže pochádzal zo sociálne slabšej rodiny, nemohol si dovoliť doučovanie i keď strašne chcel. Bol veľmi pekný, okamžite si ho všimli hlavne „hviezdy“ z triedy a začali ho sponovať, kto je, odkiaľ prišiel, kde býva. Jediná, ktorá si ho nevšímala, bola Livka, dievča, ktoré nebolo obľúbené. Livka bola totiž veľmi pekná, šikovná, ale všetko získavala usilovnosťou, čo sa niektorým dievčatám nepáčilo, pretože učiteľka vychovávala hlavne Livku. Jej spoluziacky ju zas len ohovárali, vraj to zariadili jej rodičia a peniazmi podplatili

učiteľov, aby Livke dávali lepšie známky. Gabo sa chcel hneď zaradiť medzi spoluziakov, tak sa postavil aj proti Livke. Raz písali písomku z nemčiny. Livka všetko vedela, ale Gabovi to nešlo. Sedel rovno za Livkou. Pokúsil sa aj odpísať od nej, potichu ju volal, ale ona nereagovala. Nahneval sa na ňu a začal sa jej vysmievať. Livka sa ešte viac uzatvorila do seba.

Gabo bol obľúbený čoraz viac. Až prišiel deň, kedy bol aj on odsunutý na vedľajšiu koľaj. Chalani hrali na dvore futbal a podarilo sa im rozbiť okno. Museli ho zaplatiť. Keďže Gabovi rodičia boli na tom finančne dosť zle, časť sumy zaplatila škola, čo ostatných nahnevalo. Niektorí chlapci ho kvôli tomu neznašali. Na konci školského roka sa išlo na výlet. Spoluziáci už pripravovali plány na dva dni, rozdelili si, čo kto kúpi. Gabo bol zrazu akýsi tichý. Zistilo sa, že na výlet ísť nemôže kvôli peniazom. Dúfal, že mu spoluziáci pomôžu, ale tí sa len zasmiali a otočili sa mu chrbtom. Všetci okrem jednej osoby.

Priateľ

S kým si vždy šťastný a veselý ?
Kto pravdu povie ti až keď zabolí?
Pravý priateľ je správna odpoveď.
Nezameriavaj sa na vzhľad ani vek.
S pravým priateľom sa nikdy nenudíš,
S pravým priateľom sa nikdy netopíš.
Pravý priateľ je tu vo chvíli,
keď ťa všetci ostatní opustili.

V núdzi poznáš priateľa

Netvárame sa, že sme slepí,
Pomoc potrebuje veľa detí,
zvierat, ale i dospelých.
Pomôcť dá sa každému z nich.
Peniazmi však všetko nedostaneme,
láskou, nehou a dobrou vôľou veľa dosiahneme.
V zlej chvíli sa priateľ dostaví,
chyby nám pomôcť opraví.

13

3. miesto

LUCIA TRNOVSKÁ, NINA RENDAROVÁ

Dobrodružstvá psíka Jacka

ZŠ Lichardova, Žilina

Dobrodružství psíka Jacka ♥ ♥

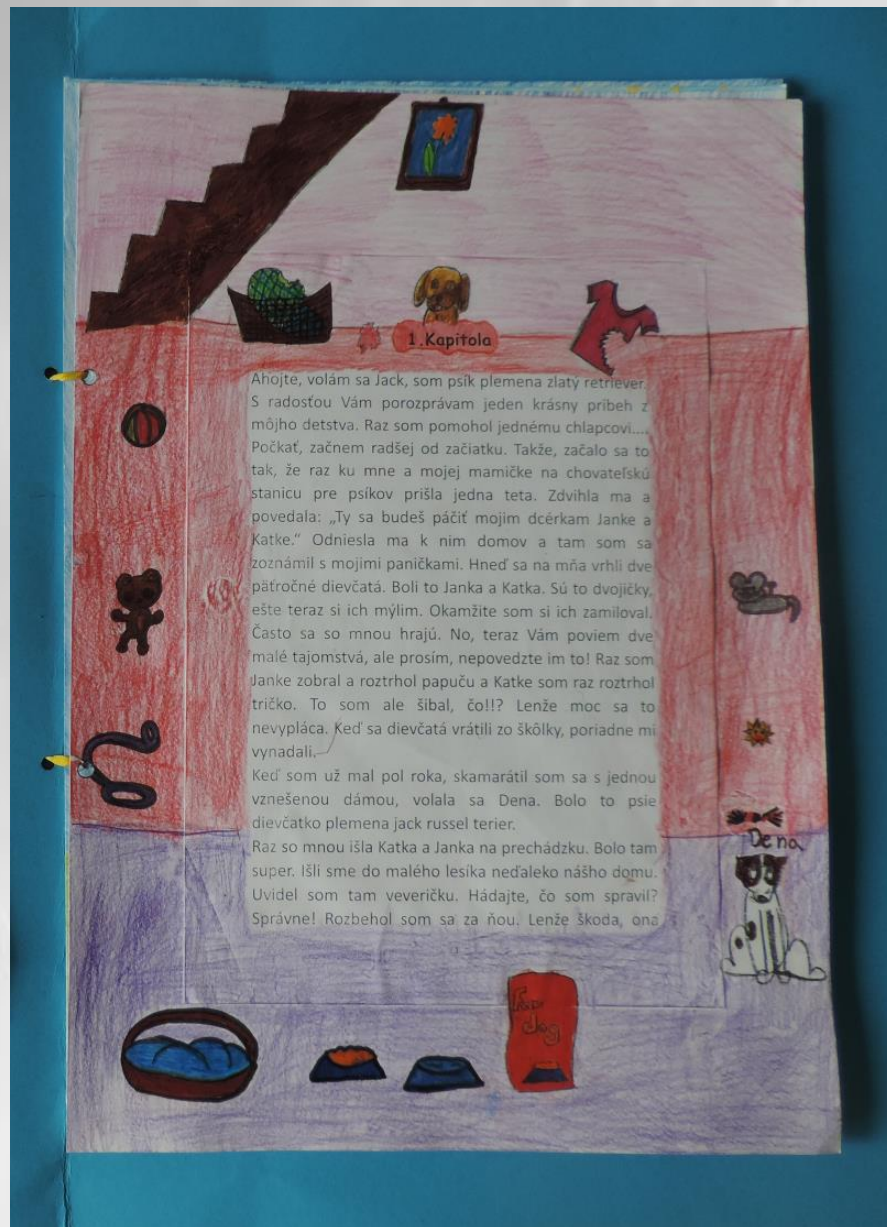
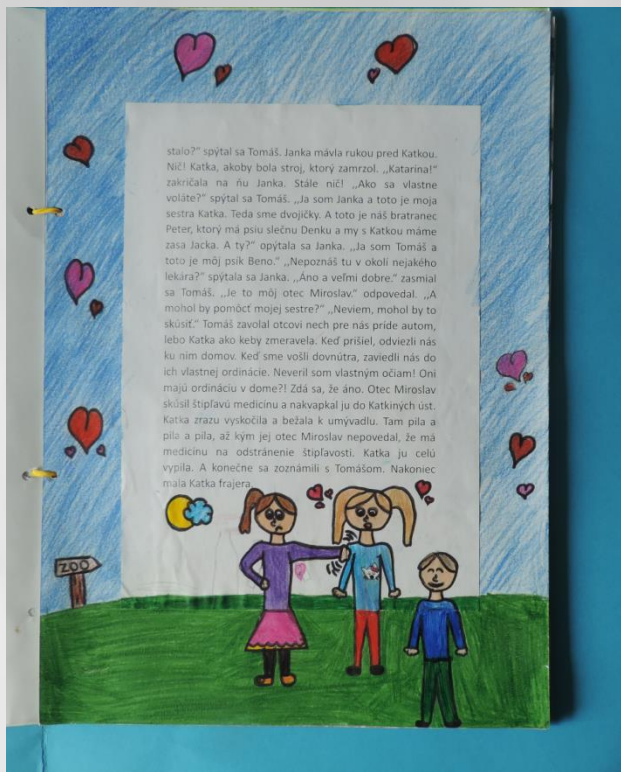

Spisovatelky: Lucia Trnovská, Nina Rendarová

- Obsah:
- 1. kapitola... 1-2 s.
 - 2. kapitola... 3-4 s.
 - 3. kapitola... 5-6 s.
 - 4. kapitola... 7-8 s.
 - 5. kapitola... 9-10 s.
 - 6. kapitola... 11-11 s.
 - 7. kapitola... 12-14 s.

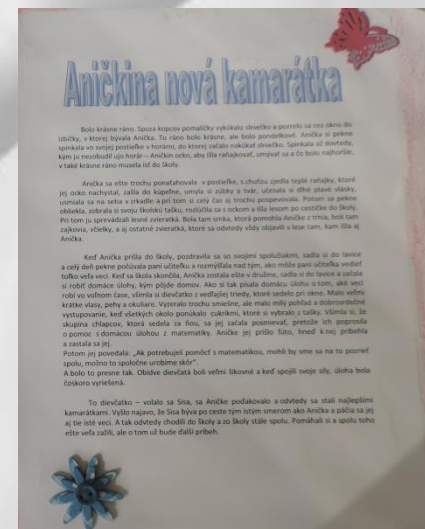

2. miesto

SABÍNA PAMULOVÁ

Aničkine dobrodružstvá

ZŠ Gaštanová 56, 010 07 Žilina

Domov dôchodcov

Príbeh môjho babičky a dedka, ktorí žijú v domove dôchodcov. Ako tam žijú, čo tam robia, ako sa tam správajú. A čo je to domov dôchodcov?

Príbeh môjho babičky a dedka, ktorí žijú v domove dôchodcov. Ako tam žijú, čo tam robia, ako sa tam správajú. A čo je to domov dôchodcov?

Príbeh môjho babičky a dedka, ktorí žijú v domove dôchodcov. Ako tam žijú, čo tam robia, ako sa tam správajú. A čo je to domov dôchodcov?

Príbeh môjho babičky a dedka, ktorí žijú v domove dôchodcov. Ako tam žijú, čo tam robia, ako sa tam správajú. A čo je to domov dôchodcov?

Najlepší poklad
na svete je
priateľstvo

Anička a
Pivo

Obsah

- 2. Stránka prázdná
- 4. Príbeh môjho babičky
- 6. Domov dôchodcov
- 10. Kamarička
- 12. Silona
- 16. Dávanie
- 20. Sunda

Autorka: Sabina Damalová
Ilustrácie: Sabina Damalová

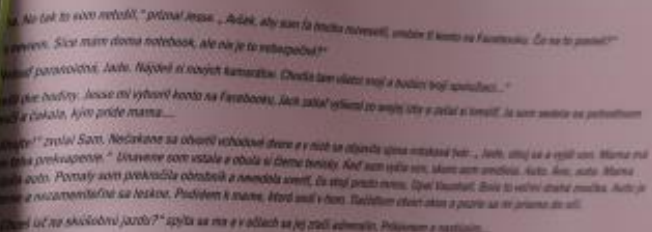
1. miesto

MICHAELA MASNICOVÁ

(Ne)šťastná cesta

Gymnázium Školská, Tvrdošín

Peșterile din zona strâmbă se pot vizita. Căleștii, care sînt și medievali, sînt reînălțurați în trei, preții ca și înainte. Căleșii care
sînt în jurul strâmbii sînt, deși sînt pînă la pînă cîțiva și nu sînt prea mulți, dar sînt mai puțini și nu sînt prea mulți și nu sînt prea mulți și nu sînt
deși din zona strâmbă sînt reînălțurați în trei, preții ca și înainte. Căleștii, care sînt și medievali, sînt reînălțurați în trei, preții ca și înainte. Căleștii
care sînt în jurul strâmbii sînt, deși sînt pînă la pînă cîțiva și nu sînt prea mulți, dar sînt mai puțini și nu sînt prea mulți și nu sînt prea mulți și nu sînt
deși din zona strâmbă sînt reînălțurați în trei, preții ca și înainte. Căleștii, care sînt și medievali, sînt reînălțurați în trei, preții ca și înainte. Căleștii
care sînt în jurul strâmbii sînt, deși sînt pînă la pînă cîțiva și nu sînt prea mulți, dar sînt mai puțini și nu sînt prea mulți și nu sînt prea mulți și nu sînt
deși din zona strâmbă sînt reînălțurați în trei, preții ca și înainte. Căleștii, care sînt și medievali, sînt reînălțurați în trei, preții ca și înainte. Căleștii
care sînt în jurul strâmbii sînt, deși sînt pînă la pînă cîțiva și nu sînt prea mulți, dar sînt mai puțini și nu sînt prea mulți și nu sînt prea mulți și nu sînt

2. kategória

súťažiaci do 16 rokov

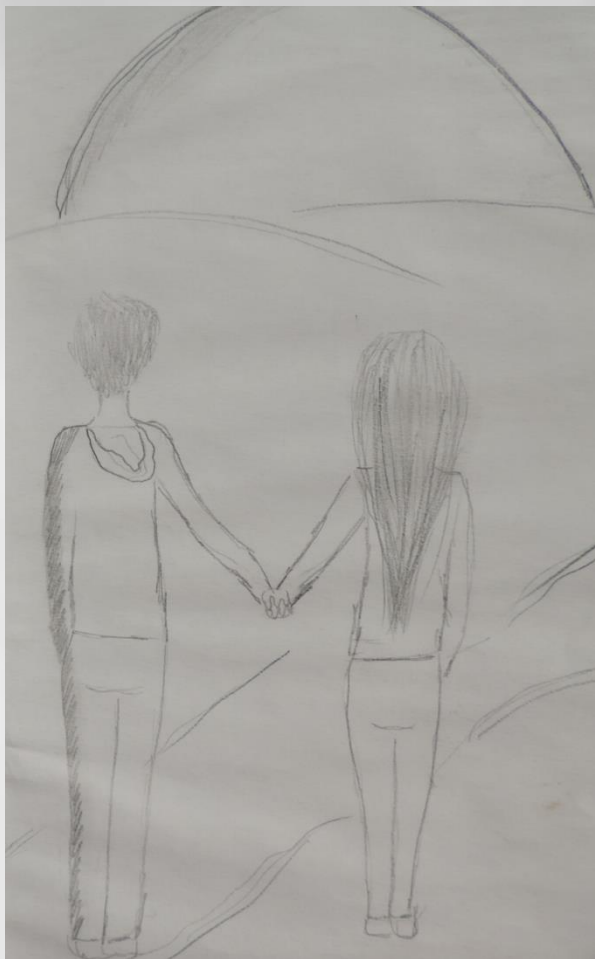
Postup do medzinárodného kola

MICHAELA CHODELKOVÁ

Dokonalá Elizabeth

Základná škola Lietavská Lúčka

Postup do medzinárodného kola

KRISTÍNA LACKOVÁ

Spútaná láskou

ZŠ Lichardova, Žilina

SPŮTANÁ LÁSKOU

Kristína

Lacková

Kvôli pracovným povinnostiam mojich rodičov sme sa často sťahovali. Menili sa byty, menili sa priestory a aj ľudia, čo žili v našej blízkosti. Raz sme sa nastahovali do staršej štvorbytovky v centre mesta Žiliny. Blízko bol park s prelezkami, kde sme sa so sestrou hrávali. Tešili sme sa, že sa v paneláku zoznámime s inými deťmi, no zistili sme, že okrem nás tam žili už len samí dôchodcovia. Neostali sme však dlho sklamané. Susedia boli veľmi milí a rýchlo sme si ich obľúbili. Po nejakej dobe, čo sme tam bývali, sme boli už ako jedna rodina.

prešla okolo nej alebo ho spomínala, v kútiku oka sa zaleskla slza.

Chceli sme sa s ňou zoznámiť. Spočiatku bola nedôverčivá. Neskôr, keď si na nás zvykla, naše stretnutia jej robili radosť. Slabšie počula, a keď neotvorila dvere ona, tak sme jej zaklopali my, aby sme zistili, či je v poriadku. Kým bola pri zmysloch, vždy odmietala hospitalizáciu. Vravievala: „Nepotrebujem lekárov, som úplne zdravá.“ Všetci sme však vedeli, že to nie je pravda, a preto sme sa o ňu starali my a susedia. Pomáhali sme jej s nákupmi a kupovali sme jej to, čo potrebovala.

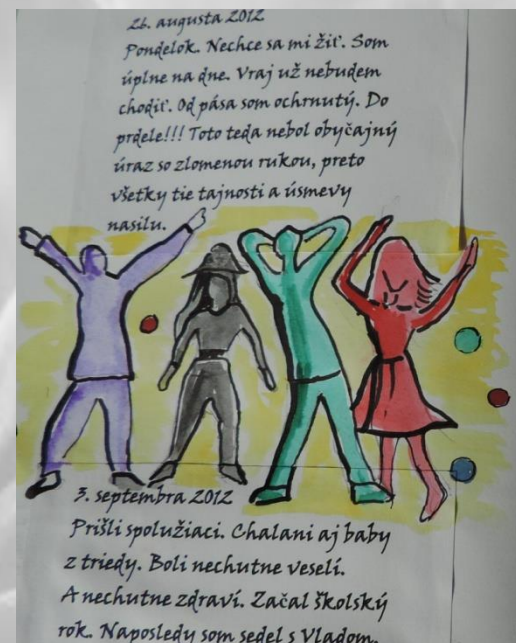
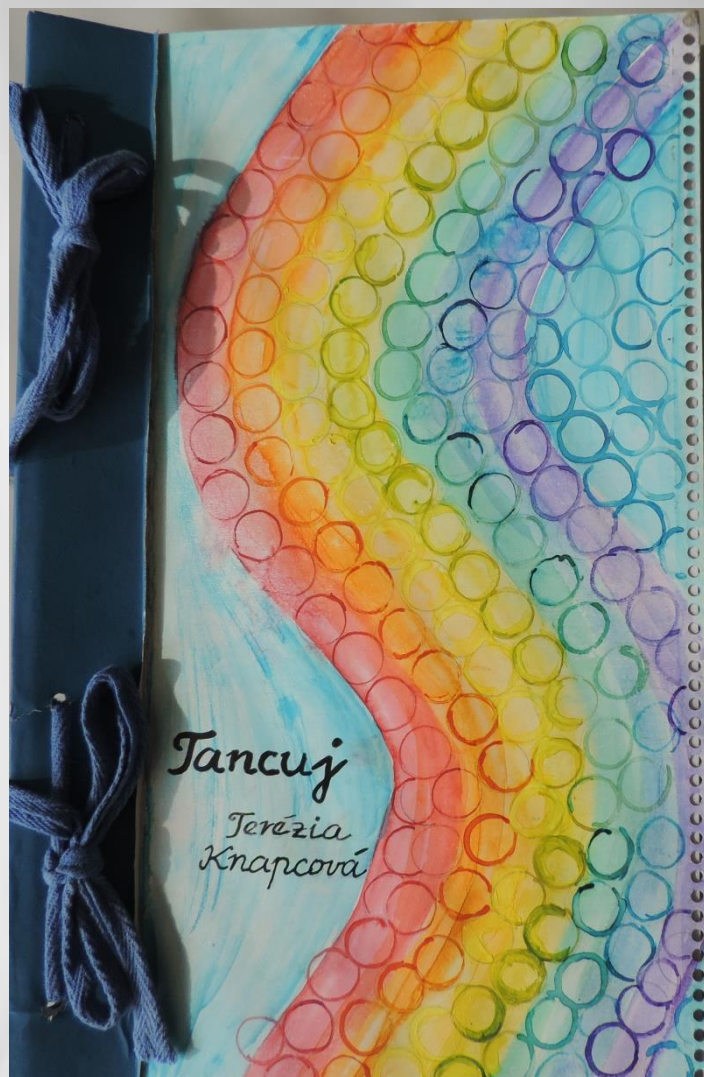

3. miesto

TERÉZIA KNAPCOVÁ

Tancuj

ZŠ s MŠ, Ul. Sv. Gorazda, Žilina

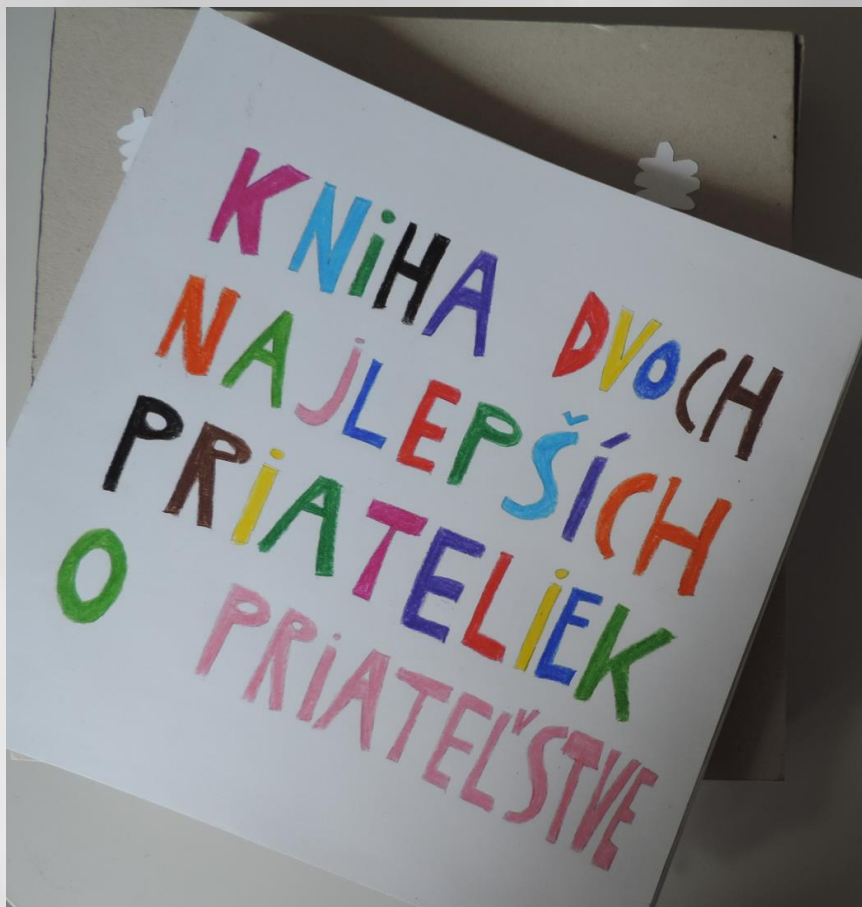

2. miesto

KRISTÍNA JANČEKOVÁ, EMMA BRONTVAYOVÁ

Kniha dvoch najlepších priateľiek o priateľstve

ZŠ Mierová , Svit

PRÍBEH SIEDMY → TRVALKA

Za ďalekými horami, dolinami a vodami bola rozľahlá púšť. Ľudia ju volali Suchá Hviezda, to preto, že vždy, keď ponad ňu leteli, pripomínala im tvar hviezdy. Nebola ničím výnimočná a rovnako ako každá púšť, i Hviezda trpela nedostatkom vody, pôsobila neživo až mŕtvo. Na púšti žilo len niekoľko osobitých druhov zvierat, nerástli tu nijaké rastliny. Jedno horúce ráno sa vybrali dve smädne tavy k napájadlu vzdialenému 99 kilometrov. Posledných pár kilometrov sa im už zdalo nekonečných, kráčali unaveným krokom, takmer sa už plazili po piesku, keď jedna z tiav prevapivo vykrikla: „Pozri, vidíš to, čo ja?“

„Nie, ja nič nevidím!“ odvrkla druhá tava a ani sa nesnažila niekam dovidieť. „Podme bližšie,“ nedala sa prvá tava a ťahala ich k záhadnému úkazu. „Tak, a teraz už vidíš?“ povedala neodbytná tava a čumela na exponát, ktorý sa pred nimi zjavil. „Ale veď to je kvet!“ čudovali sa a ihneď sa rozhodli vyskúmať, odkiaľ k nim kvet prišiel. O malú chvíľu už na modročervenú rastlinku hľadeli desiatky zvedavých zvieracích očí.

„Na našej púšti sa stal zázrak“, skonštatovala jednoznačným hlasom antilopa. V tom sa z horúceho piesku vyhrabal had. Poobzeral si rastlinku, no vedel, že semienko tohto krásneho kvietku musel niekto vložiť do tejto zeme. „Áno, áno, už to mám“, zasyčal radostne, ako keby už poznal odpoveď na túto hádanku. „Vždy, keď plávam po spaľujúcich zrnkách piesku, vidím tieň obrovského stredomorského vtáka, ten občas niečo zhadzuje na zem“, povedal had, klukato sa zavrtel a o chvíľu sa stratil v piesku. Zvieratká sa rozhodli, že budú v nasledujúcich dňoch hľadať okolo rastlinky a odhaliť tajomstvo stredomorského vtáka. A vták naozaj vytrvalo prilietal každý deň ku kvietku a zo zobáku naňho vylieval kvapky vody. Rastlinka rástla pomaly, ale zvieratká sa o ňu s láskou starali. Za istý čas spoločnými silami na mŕtvej púšti vypěstovali ten najkrajší púštny kvet. Všetci ho volali trvalka.

PRÍBEH TRETÍ KAMOŠKY

Nu kriji-maľo mešobka a ešte menšieho sídlika starý panelák. Vládol v ňom pokoj a priateľstvo. Bývali v ňom i dve štvorčatá: Míka a Nina, ktorí to najlepšie kamošky. V októbri oslavovala Nina svoje trináste narodeniny. S Míkou sa dohodli, že narodený oslavia návštevou kňa. Nemohli sa dočkať spoločného dňa. Ešte predtým si urobili bubu malé štrútnuhy v cukríkoch. Nina ja si musel niečo povedať: "povedtychla si bláta až zekrá Míka a vyhýbavo zaverila na Ninu. „Mne predsa môžet povesteť vierať“ uvarila sa na ňu Nina. „Ja nemôžem íť zaťa do kňa. Mám štrútnuhy s jedným chlapcom!“ povedala Míka. „Proste? Ty sa vykeľat na moje narodeniny? Keľto nejaké chlapce?“ Nina odhrňala v na čele sa jej objavila akási čarčka, ako vrška. Tieto nečakane zdoprenie prerušilo hláskt zvonenie mobilu. „Prepáč Nina, musím ísť. Vola ma.“ - chichľovala sa Míka a rýchlo ubekla s cukríkmi. Nina ako očipená ostala sama sedieť uprostred cukrárne a čumala na jahodovokosový koláč. Mnohý mala prád slobou na tanieri. Znalá čo Nina v cukrárni panila, Míka telefonovala s pánom neznamým a bola celá šťastná zo zamilovaného štrútnuhy s nem.

Príde konečne dňochokavany dň. Míka si umyla tvár a namerala si piťter a tmavozelený náč. Na svojho obdivovateľa ľakala pred jeho domom. Dňo nespochádzal a preto zazvonila na zvoniak. Vianku vyšle len jeho mama. „Dobry deň, je Lukáš už pripomien?“ i úsmiekom sa spytala Míka. „Lukáš dnes nemôže, ide s bratrom na futbal!“ ozvala sa para vo dverách a zafučtla dvere. Míka akor prešla od horev a preto zavolała priamo na Lukášov mobil. „Lukáš, ako že nemôžeš?“ skríkval Lukáš a zloží Míku. „Aho, my máme ísť do kina! Ja som zabudol, teraz som s bratrom na futbale. Tak nabudúce! Ahoj!“ odkval Lukáš a zloží telefon. Stámana Míka sa vrátila domom. Celý dň myslala. Čoľto na Lukáša a chceli na Ninu. „Mať to byť najkrajší deň a namesto toho, to bol ten najhorší deň!“ povedtychla si Míka. Zrazu číka úkosť a chcelo sa jej plakať. Bala sa, že toto nedostane. Mame aniž jej priateľstvo s Míkou. Ráno jej bolo jedno, že vymaľká školu, nemala vôbec chuť tam íť. Najov si na posteľ vyložila ba nohy, potom sa celú vyvalila a premýšľala.

O chvíľu sa už Míka blížila k Nininej izbe. Pomaly otvorila dvere a dťčila, že Nina bude sedieť na posteli a bude sa ako vbyť čumieť. Izba však bola prázdna! Nemohla sa ryliet z miery a predstavovala si, že to nie je Ninina izba. Zdelo sa jej čudné, keď jej dverách otvorila samých posúvnych ľuď, ktorých u nich nikdy nevidela. Nevýdžala to a opýkala sa na Ninu. Vietci len stáliak Ninu. Nina? Nina? Vrátila Míka zmlane.

Zvierok Vráťaz, je pol chvanúty. Neustíneš to štrútnuhy!“ Povedala Mítkina mama a do izby privrela šatku kakaa. „Prečo si jaš umyť?“ spytala sa. „Ja som už umyť nepravne rozhodnutá!“ povedala. Keď vyplila všetko kakao, uvedomila si, že ešte máce vďaka nepreť. Lhala si kľakaveľ Nity, obkľadla si ani sama neveredla čo a bežala k Ninu. „Ahoj Míka. Poď ďalej!“ prutata i Ninina mama. Míka vošla do Nininej izby. Nina sa na ňu pozrela a horeť sa čerčila. Nasadla si sluchavku a puvila si naľava. „Nina, Áno, prepáč mi, že som ňu vtedy nechala samu v cukrárni.“ Nina ju stále ignorovala. „A prepáč, že som dala prednosť Lukášovi pred tebou. Ty si budeš narodený moja jediná a najlepšia kamoška. Mám ňu rada!“ Vtedy si Nina dala dole sluchavku. „Takže to som ja!“ vykríkla Nina na Míku široké úsmey plný štrútkových zúbčiek. „Javne! Lukáš predsa počka!“ Lukáša už Míka potom naviedla. Bola však najšťastnejším dňomom na svete. Uvedomila si, že chlapci tých bude mať veľa, ale kamoškami mys je Nina, ma len jednu.

PRVÝ MOTÝĽOVI

Letel, letel motýľ malý,
ponad lúky, ponad skaly,
zaletel až za briežok,
chcel si sadnúť na kvietok.

Oddýchol si, nektár vypil
a zrazu sa vietor stíšil.
Na zem padla chladná kvapka,
potom ďalšia a už kvapka.

Motýľ celý premočený
ukryl sa pod stebielkom,
až po daždi všimol si,
že má niečo s krídelkom.

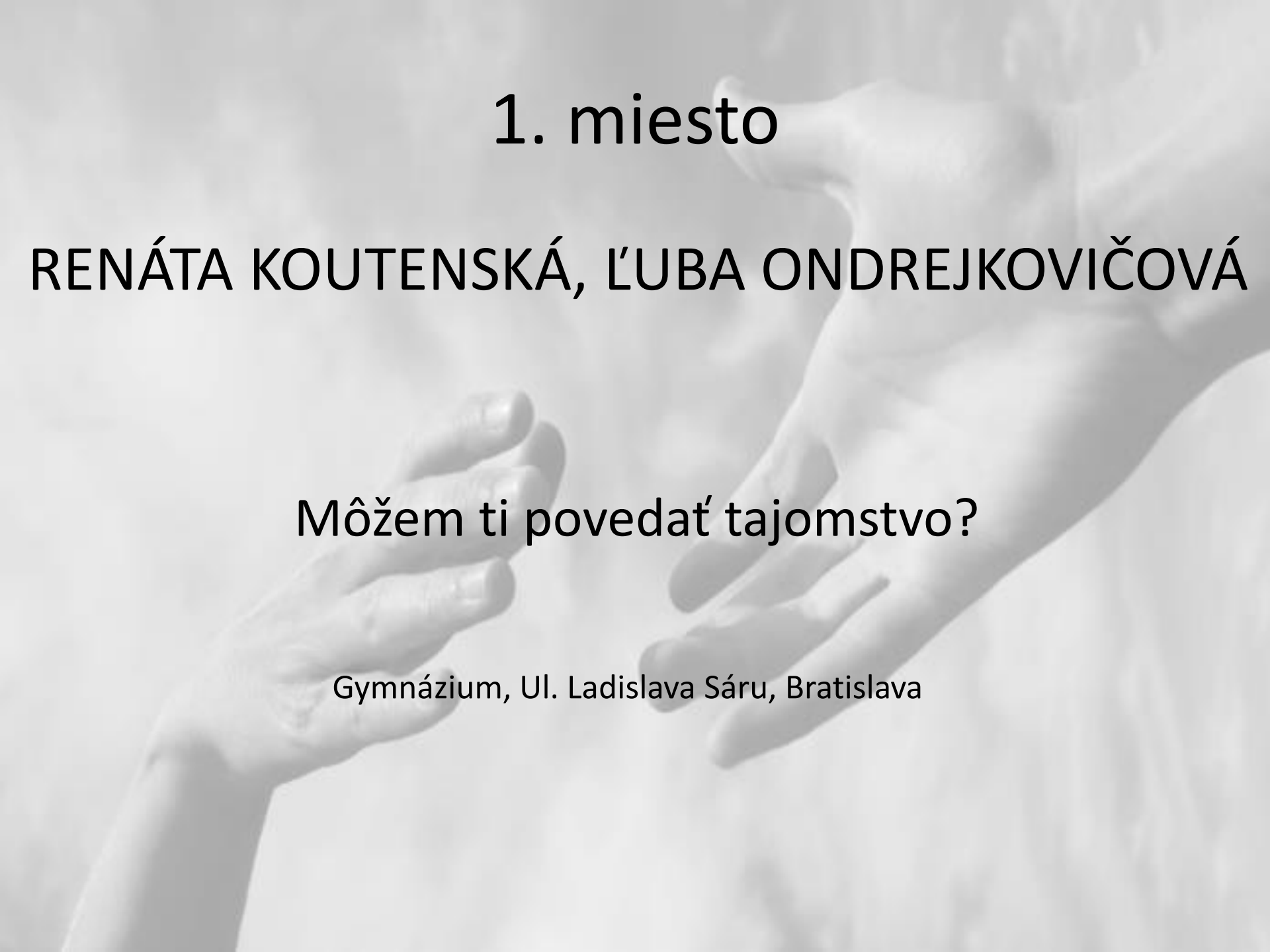
Cítil sa už slabučký,
vzlietnuť sa mu nedá,
lebo dážď mu z krídla zmyl,
všetky farby neba.

Opustený nádej stráca,
pomaly umiera
i nežný dotyk na líca,
bolestou ho zviaza.

Potom jemným lúčom slnka,
zrodila sa dúha,
prášok farieb z vody žblnká,
stá hojivá stuha.

Krásny motýľ znova vzlietol,
silný a farebný,
aby cestu viac nespletol,
navždy bol pokorný.

Dúhe vďačný bol,
za záchranu života,
zatrepotal krídlami
a odletel do sveta.

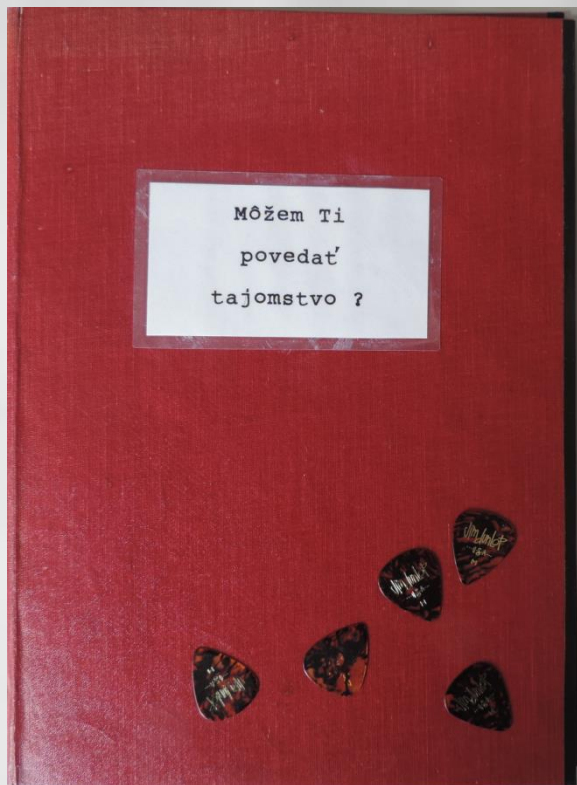
A grayscale background image showing two hands reaching towards each other, palms facing each other, creating a sense of tension or anticipation. The hands are positioned diagonally across the frame, with one hand higher and further to the right than the other.

1. miesto

RENÁTA KOUTENSKÁ, ĽUBA ONDREJKOVIČOVÁ

Môžem ti povedať tajomstvo?

Gymnázium, Ul. Ladislava Sáru, Bratislava

Po chvíli som jej zobrala bábiku z rúk a posunula som jej autíčko. Schmatla ho do rúk, začala s ním jazdiť okolo bábiky a napodobňovať zvuk policajnej sirény, pričom kričala: „Policia! Stojte! Ruky nad hlavu!“ So smiechom sme aj s bábikou utekali po celej triede. V tom momente som prišla na to, že s Missy budeme úžasné kamarátky. A nemýlila som sa.

3. kategória

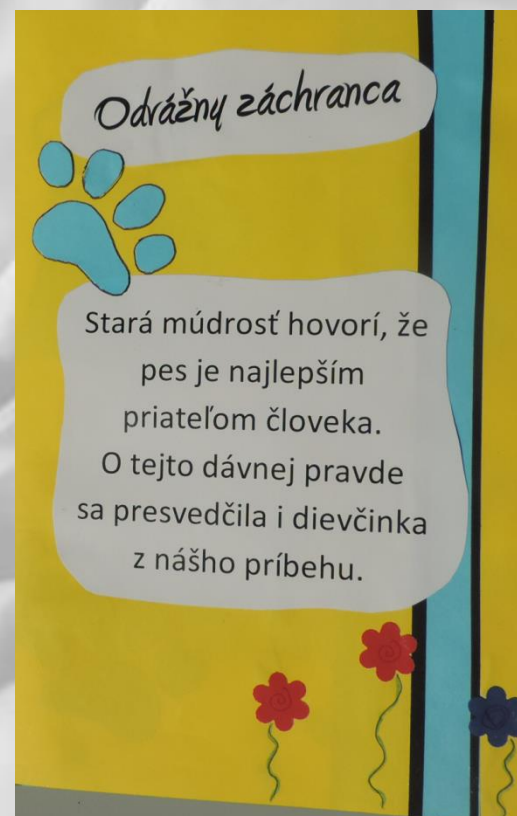
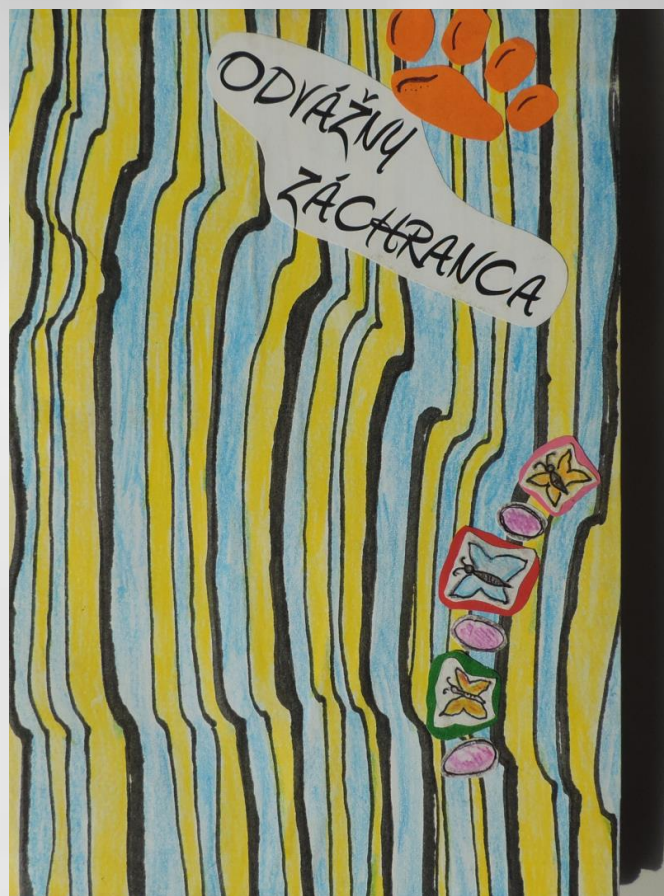
súťažiaci so zdravotným znevýhodnením

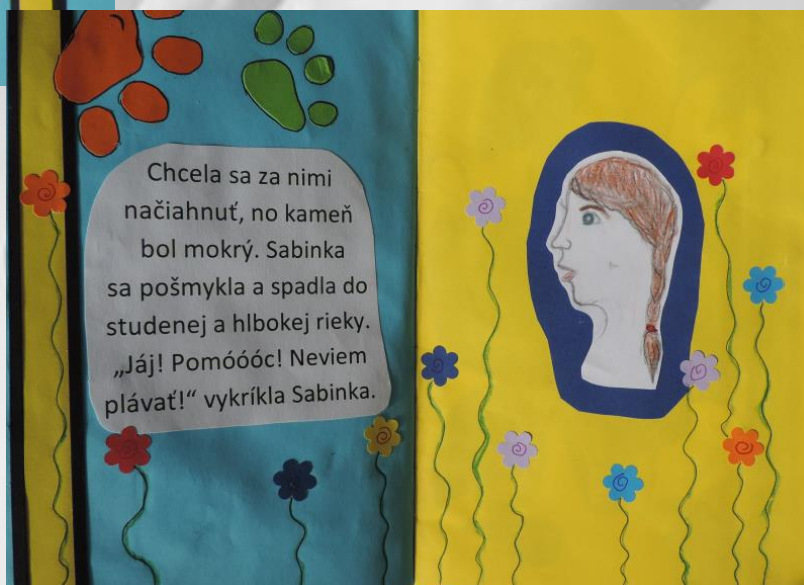
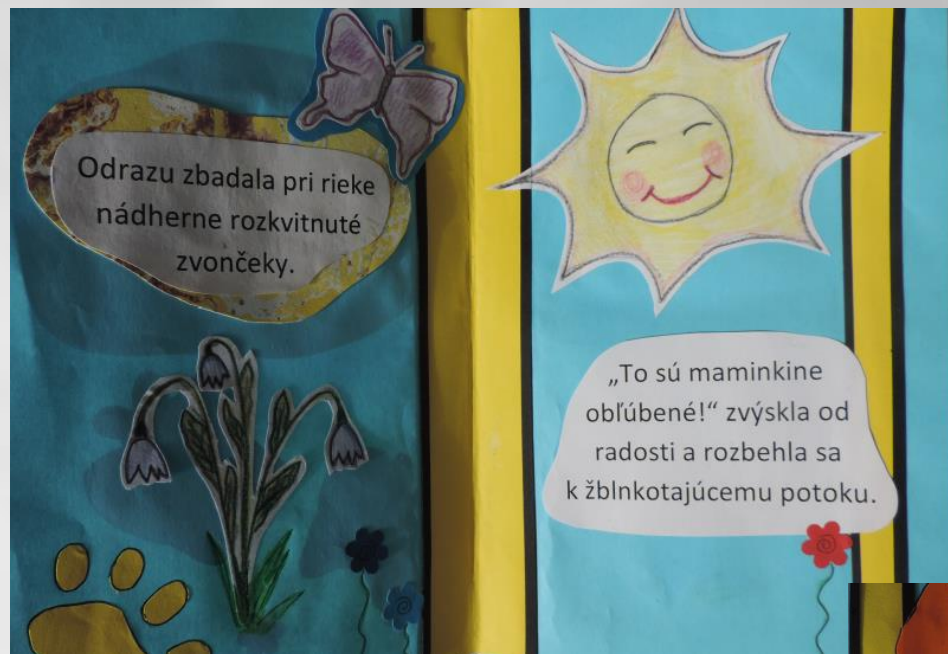
Postup do medzinárodného kola

SABÍNA HORVÁTOVÁ

Odvážny záchranca

ŠZŠ a ŠMŠ, J. Vojtaššáka 13 Žilina

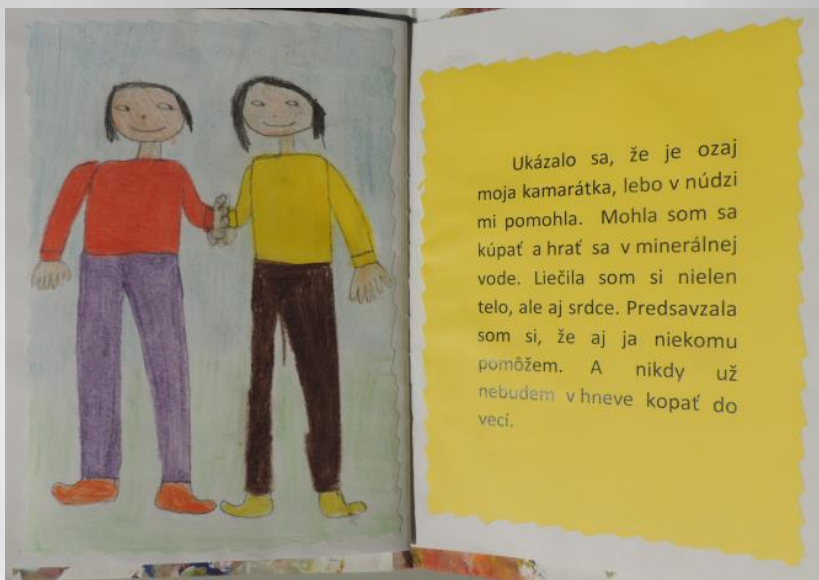
Postup do medzinárodného kola

ERIKA CYPRICHOVÁ , NIKOLA LOMNICKÁ

Zabudnuté plavky

ŠZŠ a ŠMŠ, J. Vojtaššáka, Žilina

A grayscale photograph of two hands reaching towards each other, palms facing each other, with fingers slightly spread. The hands are positioned on the left and right sides of the frame, creating a sense of reaching or offering. The background is a soft, out-of-focus light gray.

3. miesto

SÁRA KUBOVÁ

Ellinka ide do škôlky

ŠZŠ a ŠMŠ, J. Vojtaššáka, Žilina

Hrávala sa s nimi rôzne hry
či už vonku alebo u nás
doma. Zo všetkých
kamarátov si najviac
obľúbila Ninku, Tobiasa
a Marka. Chodievali spolu
na preliezky, na ihrisko, do
parku. Od troch rokov, tak
ako väčšina detí mala začať
chodiť do škôlky.

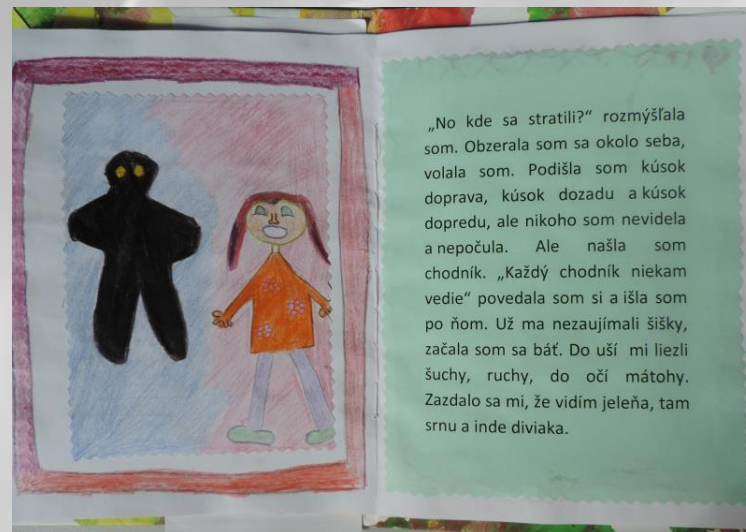
2. miesto

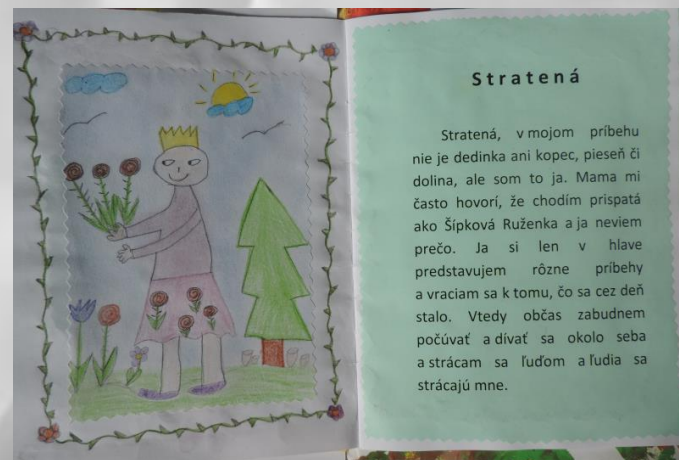
ANNA CYPRICHOVÁ, ERIKA CYPRICHOVÁ

Stratená

ŠZŠ a ŠMŠ, J. Vojtaššáka, Žilina

Stratená

Stratená

Stratená, v mojom príbehu
nie je dedinka ani kopec, pieseň či
dolina, ale som to ja. Mama mi
často hovorí, že chodím prísť
ako Šípková Ruženka a ja neviem
prečo. Ja si len v hlave
predstavujem rôzne príbehy
a vraciam sa k tomu, čo sa cez deň
stalo. Vtedy občas zabudnem
počúvať a divať sa okolo seba
a strácam sa ľuďom a ľudia sa
strácajú mne.

1. miesto

KRISTIAN REMIŠ, KRISTÍNA SIHLOVCOVÁ

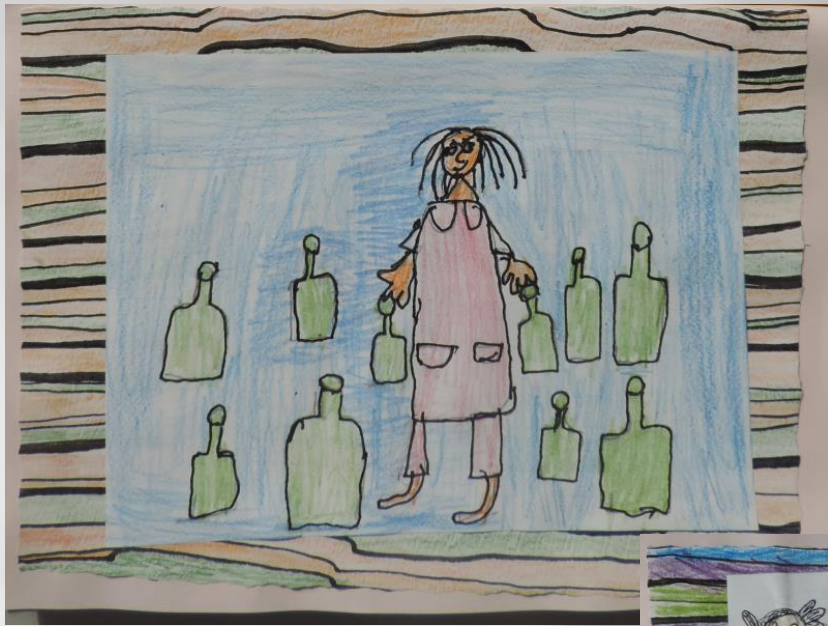
Darček

ŠZŠ a ŠMŠ, J. Vojtaššáka, Žilina

Kristián
Remiš

Darček

Pokyny pre účastníkov medzinárodného kola

- **Miesto a čas konania:**
Nová scéna Vlast, Frýdek-Místek,
28. mája o 11.00
- **Odchod autobusu** – 8.15/zraz/ - 8.30 spred knižnice
- **Doklady:** pas alebo obč.preukaz, preukaz poistenca,
2,50 € /autobus, poistenie/
- Zobrať si **občerstvenie** na cestu /na mieste konania občerstvenie bude zabezpečené/, povolenie od rodičov
- **Potvrdenie účasti** – do 23. mája 2014, mjartanova@krajskkniznicazilina.sk
uviesť: meno – dátum narodenia - adresa – rodné číslo

A grayscale photograph of two hands reaching towards each other, palms facing each other, against a background of a cloudy sky. The hands are positioned on the left and right sides of the frame, with fingers slightly spread. The text is centered over the image.

**VEĽA ŠŤASTIA
v nasledujúcom ročníku súťaže!!**